Σεβασταί μου φίλαι
καὶ ἀγαπητὰ ἀδελφία,

Μὲ τώρα μάθαμε κατὰ κάποιο τρόπο τὰ νέα
σας ἀπὸ τὸν ἀγ. Βασίλειο, μὲ τὸν ὁποῖο διατηρήσαμε μιὰ
ἀναφή. Τώρα ὅμως σοῦ γράφουν νὰ σὲ ἀποχιόνουν τὸ σπίτι μας
γίνεται κάποιος δύσκολος μετὰ δὲν ξέρω ἂν βρίσκεσαι ἐδῶ σκρι-
μπιὸν ἢ στὴ Λεμεσὸ ἢ ἂν εἶναι ἐξώδικος.
Ὅσοι ὅμως ἐδῶ τὰ βιώνουν ὁ Βασίλης δὲν
σκέφτεται μὲ κανένα τρόπο νὰ δουλέψει νὰ ἔχει τὴν ἐπαφή
μαζί μου γιατί εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ τὸν παρακολουθοῦν μὲ
τὴν ἐλπίδα ἐλπίζοντας νὰ βγάζουν κάτι μέ μένα. Μπορεῖ
νὰ μὲ τὸν παρακολουθοῦν βῆμα μὲ βῆμα ἀλλὰ θὰ ἔχουν
ἀνθρώπους δικοὺς τους στὸ περιβάλλον του καὶ θὰ προσπαθή-
σουν ἀπὸ μυστικές κουβέντες σοῦ θὰ μᾶς ζητήσουν κάτι νὰ
βγάζουν. Τὸ ἴδιο κάμνουν καὶ μὲ ἐμᾶς καὶ μὲ ὅλους τοὺς
συγγενεῖς ὅλων τῶν κατηγορουμένων. Διαντὸ χρειάζεται
μεγάλη προσοχὴ ἐκ μέρους ὅλων μας.
Ἐπειδὴ φοβοῦν ἔναν δύσκολο κάθε ἄλλη μας ἐπαφή
σκέφτηκα ὅτι καλὸ θὰ ἦταν νὰ σᾶς ἔστειλα ἕνα
γράμμα μέσον τοῦ ταχυδρομείου, τὸ ὁποῖο νομίζω ὅτι
θὰ πάρετε. Ἔτσι θὰ μπορέσετε νὰ μάθετε τὰ δικά
μου τὰ νέα. Βέβαια ἐσεῖς δὲν ἔχετε τὴν εὐχέρεια
νὰ μοῦ στείλετε τὰ δικά σας. Δὲν πειράζει ὅμως, μὴ
στενοχωρεῖστε. Εἶμαι βέβαιο ὅτι ὁ καλὸς Θεὸς θὰ σᾶς
ἔχει ὅλους καλά. Νὰ προσέχετε τὴν ὑγεία σας καὶ νὰ
ἔχετε ὑγεία τὴν ψυχή σας. Νὰ μὴ στενοχωρεῖστε καθ-

χου, τίποτε μοῦ μέλει. Κάμνουμε τὴ δουλειά μας μὲ ἡσυχία συνείδησης ὅτι ἐκπληρώνομε ἕνα, ἕνα σπουδαῖο μέ τὸν ὁποῖο ὅτι μόνο αὐτὴ ἡ προσφορά ἀξιζε καὶ κάθε ἄλλη θυσία, ὅσο μεγάλη κι ἂν εἶναι, ἄξιζε νὰ γίνῃ γιὰ τὴν ἐκκλησία μας.

Ὁ θεὸς ἀσφαλῶς εὐχαριστεῖ τὸ ἔργον μας καὶ εἶναι σίγουρο πως θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ τὸ τελειώσουμε.

Εἶναι πολλὲς φορὲς ποὺ σᾶς θυμήθηκα κι ἐμεῖς. Ἤδη προχθὲς σοῦ ἄφησαν τὸ βιβλίο καθόμουν ἔξω ἀγόνυχτο κάτω ἀπὸ ἕνα πεῦκο καὶ συλλογιόμουν χαρὰ ποὺ θὰ νοιώσετε.

Σκεφτόμουν πὼς ἴσως μιὰ μέρα ὁ θεὸς μᾶς ἀξιώσῃ νὰ ἑνωθοῦμε καὶ πάλι ὅλοι μαζὶ ὁλόκληροι μαζὶ ὁλόκληρο. Αἰν εἶναι καθόλου παράξενο νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ σκέπτομαι, ἂν οἱ ἰσχυροί μας καταπελᾶ ἀνεξιφθοῦν, ἴσως καὶ πέρα, πόσο ἀνίσχυροι εἶναι ὅταν ἀντιπαλεύουν μὲ τὸ δίκαιο καὶ θελήσουν νὰ δώσουν μία ἱκανοποιητικὴ λύση ὁλόφυχά μας. Ἡ πατρική ὅμως ἀγάπη εἶναι ὅλη ἔχουμε νὰ κάμουμε μὲ ἀνυπάρκτους τύφλους καὶ πρόσκαιρους καὶ τὸ πιὸ πιθανὸ εἶναι ὅτι θὰ χρειασθῇ νὰ τοὺς δώσουμε ἀκόμη καινίνα μάθημα, ὁπότε καὶ θὰ καταλάβουν μία καλά, πόσο ἀκατάληπτη εἶναι ἡ θέλησή μας μὲ τὴν ἀποκήρυξη τῆς Ἐλευθερίας μας. Ὅλα τὰ παιδιά, πάλι ἀποφασισμένοι, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, νὰ σταθοῦμε